

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ

Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**ПОРІВНЯННЯ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ З ЕМОЦІЙНИМ
ЗАБАРВЛЕННЯМ У РОЗМОВНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ**

Студентки групи Кор 25-21
факультету східної і слов'янської
філології
денної форми навчання
Освітньої програми:
Корейська мова і література та
переклад, західноєвропейська мова
Спеціальності 035 Філологія
Спеціалізації 035.066 Східні мови та
літератури (переклад включно),
перша - корейська

Давиденко Ірини Василівни

Науковий керівник:

викл. **Корсун Марія Юріївна**

Національна шкала _____
Кількість балів _____
Оцінка ЄКТС _____

Київ - 2024

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ З ЕМОЦІЙНИМ ЗАБАРВЛЕННЯМ ЯК ПРЕДМЕТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ..	6
1.1. Поняття емоцій, емоційності, емотивності та експресивності.....	6
1.2. Класифікація кінцевих дієслівних закінчень в корейській мові	10
Висновки до Розділу 1.....	14
РОЗДІЛ 2. ВИКОРИСТАННЯ ЕМОЦІЙНО-ЗАБАРВЛЕНИХ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОЗМОВНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ..	16
2.1. Порівняння та класифікація кінцевих дієслівних закінчень за емоційним навантаженням	16
2.2. Аналіз частоти використання граматичних конструкцій з емоційним забарвленням у корейському повсякденному розмовному дискурсі...	21
Висновки до Розділу 2.....	25
ВИСНОВКИ	27
АНОТАЦІЯ.....	33
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	34

ВСТУП

Мова це не лише інструмент передачі інформації, а й спосіб відображення емоцій під час комунікації. В кожній мові є свої способи вираження емоцій. Поняттям емоцій та її природи займалось багато дослідників, серед яких Аристотель, Б. Спіноза, К. Ізард, Р. Вудвортс, У. Макдауголл, А. І. Приходько. На відміну від української мови, в корейській мові існує не лише інтонація як спосіб вираження емоцій, а й крім лексики, яку дуже активно використовують, ще й граматичні закінчення з емоційним забарвленням.

Дослідженням кінцевих емоційних забарвлень серед корейських лінгвістів виділяють Чон Йон Джина, Кім Тхе Йоба, Лі Ік Соба та Ха Джин Сона, які внесли значний вклад у розвиток корейського мовознавства. У корейській мові закінчення відіграють одну з найважливіших ролей у граматиці. Вони можуть виражати не тільки поведінку особистості, а й стосунки з іншими людьми та емоційний стан у момент мовлення. В корейській мові немає пунктуації, слова в письмовій та усній формі змінюються однаково, так само, як і інтонація, дозволяє виразити емоції чи враження у висловленні. Тому вивчення способу вираження емоцій в корейській мові є великою проблемою, особливо для тих, хто вивчає мову.

Один із найпоширеніших способів вираження емоцій в корейській мові полягає у використанні лексики. Застосування різних типів лексем дозволяє виразити будь-який емоційний стан у момент мовлення. Для вираження емоцій у мові використовуються: вигуки, жаргон, сленг та слова, які прямо вказують на емоції. Та й велике місце у вираженні емоцій відіграють граматичні конструкції, які відрізняють корейську від інших мов.

Таким чином, корейська мова дозволяє виражати емоції не лише на рівні лексики, синтаксису, фонетики і семантики, але й на граматичному рівні. На сьогоднішній день в лінгвістиці існує певний досвід вивчення експресивності та емотивності тексту. Однак серед мовознавців відсутня однозначна думка щодо цих явищ, тому вони залишаються досить цікавими для дослідження.

Актуальність теми полягає в недостатньому вивченні емоцій в лінгвістиці. В останні часи лінгвісти досліджують емоційний стан як частину акту комунікації.

Мова була основним інструментом людського спілкування, яка забезпечує обмін інформацією між учасниками діалогу і також показує емоційний стан людей під час спілкування. Емоційний аспект як невідокремлювана частина комунікації хоч і є зрозумілою, на сьогодні все ще не до кінця досліджена.

Виходячи з вищезазначеної актуальності, темою нашої дослідницької роботи є «Порівняння граматичних конструкцій з емоційним забарвленням у розмовній корейській мові».

Мета роботи - проаналізувати визначення поняття та емоційнозабарвлених граматичних закінчень в розмовній корейській мові та порівняти і знайти еквіваленти в українській мові. Для досягнення мети потрібно виконати ряд **завдань**:

1. Проаналізувати способи вираження емоцій граматичними закінченнями в розмовній корейській мові
2. Систематизувати граматичні конструкції з емоційним забарвленням
3. Виявити еквіваленти емотивних дієслівних закінчень в українській мові
4. Проаналізувати частоту використання емоційних граматичних закінчень в сучасному розмовному дискурсу.
5. Варіанти перекладу речення за емотивним забарвленням на українську мову.

Об'єктом дослідження виступають засоби вираження емоційності в корейській мові

Предметом дослідження є функціонування та вживання граматичних конструкцій з емоційним забарвленням у сучасній розмовній корейській мові.

Методи дослідження визначені предметом дослідження та поставленими завданнями. Для написання даної роботи використовувались загальнонаукові методи - порівняння, дедуктивний метод, аналіз, і лінгвістичні - описовий метод, зіставний метод, метод аналізу словникових дефініцій, пошуковий метод, прийом класифікації, систематизації матеріалу (класифікація емоційних граматичних закінчень за емотивним навантаженням) та метод узагальнення.

Наукова новизна полягає у спробі всебічно розглянути вживання граматичних конструкцій з емоційним забарвленням в корейській мові та розглянути їх еквіваленти та переклад на українську мову.

Практична цінність полягає у тому, що наведений матеріал може використовуватися з метою подальшого дослідження даного питання. І також в різних навчальних цілях, наприклад, при написанні рефератів, доповідей та інших наукових робіт.

Структура роботи. Робота складається зі вступу, двох розділів (теоретичної та практичної частини), підпунктів до розділів, висновків до них, загальних висновків та списку використаних джерел, що налічує 27 джерел.

Основний зміст курсової викладено на 28 сторінках.

РОЗДІЛ 1

ГРАМАТИЧНІ КОНСТРУКЦІЇ З ЕМОЦІЙНИМ ЗАБАРАВЛЕННЯМ ЯК ПРЕДМЕТ ЛІНГВІСТИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

1.1. Поняття емоцій, емоційності, емотивності та експресивності

Психологія емоцій як наука ледь досягла повного дослідження. Дослідники розуміли всю важливість емоцій для людської свідомості та соціальних відносин ще до появи наукових досліджень. Однак до 80-х років нашого сторіччя психологія фактично ігнорувала емоції (Izard, 2000). Останнім часом ми зустрічаємось з самими різноманітними думками щодо поняття та природи емоцій.

Емоції супроводжують людину впродовж усього життя - від інстинктивних поривів до вищих форм взаємодії з соціумом. Зміна емоційного стану особи завжди супроводжується зміною її поведінки, що і стає об'єктом дослідження різних галузей науки. Емоції виступають “одним із головних механізмів регуляції психічної діяльності і поведінки, що підтверджує їх психологічну природу” (Руда, Н., 2009).

Поняттям емоцій та її природи займалось багато дослідників, серед яких Аристотель, Б. Спіноза, К. Ізард, Р. Вудвортс, У. Макдауголл, А. І. Приходько. До прикладу у працях Аристотеля в античній філософії, емоції розглядалися як “особливий вид пізнання, а стани задоволення або страждання пов'язувалися з уявленням про прийдешнє благо або лихо” (Аристотель, 384-322 рр. до н.е). Одні дослідники вважають, що можна обійтись без поняття «емоція». Даффі (Duffy, 1962) і багато інших дослідників такі як Ліндслі (Lindsley, 1957), вважає, що поведінкові проблеми простіше пояснювати з допомогою понять “активація” чи “збудження” (arousal), які більш відповідні, аніж терміни, що стосуються емоційної сфери (Izard, 2000). Інші ж Томкінс (Tomkins, 1962) та Ізард (Izard, 1971) стверджують, що “емоції утворюють первинну мотиваційну систему людини” (Izard, 2000). Деякі науковці розглядають емоції як “короткочасні, минущі стану”, на відміну від інших дослідників, які переконані в тому, що “люди постійно перебувають під впливом тієї чи іншої емоції, що поведінка і афект – нерозривні” (Schachtel, 1959).

Серед корейський дослідників, які займались питанням дослідження емоцій, виділяють Лі Ік Соба, Кім Тхе Йоба, Ха Джин Сона. Вони внесли значний вклад у розвиток сучасного корейського мовознавства. Виникненням емоцій пов'язані з різними реакціями організму людини на ситуації. В психології активний процес сприйняття інформації передбачає, що об'єкт або ситуація сприймаються не лише в первинному вигляді, а й у контексті їхнього емоційного складу. Емоція виникає в різних випадках, наприклад, кожного разу, як задоволення потреби людини не відбувається, коли дія не досягає бажаної цілі. Але проблема емоцій не обмежується лише ступенем реакції, яка спричиняє порушення адаптивної поведінки. Людина яка пізнає і впливає на світ, не залишається байдужою до нього (Трофімов, 2001). Згідно з висловом Ф. Бекона, “Око людського пізнання не сухе, навпаки, зволене пристрастями і волею” (Васон, 1902). Людина не лише безсторонній споглядач за подіями, але вона й їх активний учасник (Трофімов, 2001). Різноманітність і складність емоційних станів людини виражається через мовлення. І в кожній мові існують свої способи вираження емоцій. До прикладу, в українській мові через інтонацію можливо зрозуміти чи людина виражає свою злість, не говорячи про це прямо, чи свою байдужість.

З недавнього часу в центрі уваги лінгвістики опинилось емотивне значення, яке наразі вивчається іншою галуззю мовознавства – емотіологією.

Емоції та почуття пов'язані у внутрішньому світі кожної людини, але вони відрізняються за характером і формою виявлення. Емоція - це загальна активна форма формами вияву життєдіяльності організму. В психології розрізняють прості та складні емоції. Прості емоції – переживання, задоволення від їжі, бадьорості, втоми, болю, властиві всім: і людям, і тваринам. А вже в свою чергу складні емоції та почуття виникли від простих емоцій. Складні емоції виникають внаслідок усвідомлення потреби організму, що є і характерною ознакою складних емоцій. Наприклад, задоволення при сприйманні музики, пейзажу, переживання від ситуацій, які виникають. А в свою чергу почуття - це специфічні переживання, узагальнене ставлення до людських потреб, тому вони притаманні лише людям. Задоволення або незадоволення потреб викликає позитивні або негативні емоції: радість, любов,

гордість або сум, гнів, сором (Теслюк В.). Загальноприйнятим є розмежування емоцій за аксіологічним знаком (позитивні та негативні) і модальністю (радість, інтерес, сум тощо). Порівнюючи лексику з цієї точки зору, можна виявити, що “у багатьох мовах емотивів з негативною оціночною семантикою в кількісному відношенні більше, ніж емотивів з позитивною оцінювальною семантикою в кількісному” (Чабаненко В, 2002).

Емоції та почуття характеризуються певними ознаками. Почуття відображають відношення особистості до своєї праці, подій, інших людей, а також до самої себе. Полярність є характерною для емоцій та почуттів. Це означає, що кожна емоція, кожне почуття може мати протилежне виявлення в різних ситуаціях: “радість - горе”, “любов – ненависть”, “задоволення – незадоволення”. Полярні відчуття зазвичай мають виражений позитивний або негативний відтінок (Теслюк В.).

“Емоційність”, “експресивність” і “емотивність” є найважливішою проблемою виокремлення у лінгвістичному просторі цих понять. Дослідники виділяють безліч тлумачення цих понять. Х. Арндт і Р. Дженні характеризують емоційні й емотивні функції комунікації і внаслідок цього поділяють на два види – емоційну та емотивну. Згідно з їм думки, відмінність між цими видами комунікації полягає у тому, що емоційну комунікацію мають переважно психічні ознаки, і її часто асоціюють з тваринними біологічними механізмами, які, зокрема, на підсвідомому рівні керують людьми у найбільш критичних та емоційних ситуаціях. Вчені розглядають емотивну комунікацію як той вид спілкування, де виявляється наявність емоцій характерними для людини, які, на відрізняються від тих, що притаманні тваринам. Ці емоції породжують складні, високо узгоджені, неінстинктивні форми емоційного спілкування і мовлення. Залежно від індивідуальних особливостей людини, її настрою та ставлення до ситуацій і об'єктів, що викликають емоції, переживання можуть виявлятися різною інтенсивністю та тривалістю. Особливість емоцій і почуттів полягає в тому, що вони здатні повністю захоплювати особистість. Емоції служать сигналами про корисні або шкідливі впливи на організм. Емоціями та почуттями називаються відображення людиною суб'єктивного ставлення до об'єктивного світу у зв'язку з задоволенням чи незадоволенням її потреб (Arndt H.).

Одними з перших про важливу роль емоцій у поведінці людей висловилися Ліпер (Leerer, 1948), провідний фахівець з теорії особистості, та Маурер (Mowrer, 1960), професійний фахівець із психології. Маурер стверджував, що “емоції є одним із ключових, фактично незамінних факторів у тих змінах поведінки або її результатів, які ми називаємо наущенням” (Mowrer, 1960, с. 307). Маурер визнав недовірливе та зневажливе ставлення до емоцій західної цивілізації та їх приниження перед інтелектом. Маурер сказав: “Якщо представлені міркування вірні, то емоції надзвичайно важливі для самого існування живого організму і зовсім не заслуговують на таке протиставлення розуму” (Mowrer, 1960, с. 308).

За Я.В. Гнезділовою, що емоційний дискурс не є безпідготовленим виявом мовленнєвої активності під час спонтанного вияву емоцій у ситуаціях, де емоції визначають події. “Емоції, викликані певною ситуацією, через непередумані, спонтанно вибрані експресивні мовні одиниці створюють такий перлокутивний ефект, який призводить до втрати мовцем самоконтролю чи порушення його психічного балансу” (Гнезділова Я., 2007, с. 17). Емотивний дискурс вважають різновидом публічного мовлення, який є “мотивованою, заздалегідь спланованою експресивною мовленнєвою діяльністю, ретельно продуманою у плані вибору мовних засобів і мовленнєвих стратегій і тактик, які розраховані на емоційний вплив на адресата” (Гнезділова Я., 2007, с. 17).

Аналіз різниці емоційного й емотивного дискурсів включає їхню реалізацію на наступних рівнях: лексичному, синтаксичному, семантичному й прагматичному рівнях. В емоційному дискурсі часто вживають лайливі, нецензурні і вульгарні слова, також сленгові вирази і жаргонної лексики. Зокрема, можливо помітити використання лексики зниженого регістру, слова з емоційним забарвленням, терміни з суб'єктивними суфіксами, різноманітні вигуки та прокльони, безліч інтенсифікаторів. Що стосується стилістичних засобів, то в емоційному дискурсі вони займають другорядну позицію. Для емотивного дискурсу властиве вживання лексичних одиниць літературного і книжного характеру, поетизмів, окказіоналізмів, і навіть архаїзмів.

Я.В. Гнезділова виділяє такі типи емоційного дискурсу:

1. агресивний, до якого належать висміювання, залякування і звинувачення;
2. блокувальний: благання, істерика, розпорядження;
3. аксіологічний (похвала, хвастання, скарга);
4. з'ясувальний полягає у допиті;
5. сповідальний, де може бути сповідь або зізнання;
6. фатичний, який виявляє себе або у вибаченні, або у привітанні
(Гнезділова Я., 2007, с.180).

1.2. Класифікація кінцевих дієслівних закінчень в корейській мові

В лінгвістиці існує кілька типів класифікацій мов. В свою чергу корейську мову відноситься до аглютинативних. Аглютинативні мови - мови, в яких граматичні значення виражаються особливими афіксами - приклейками. Головною рисою мов аглютинативного типу є афікси-приклейки(суфікси та префікси), які позначають час, особу, число, спосіб, відмінок та інші граматичні значення. Синтаксично корейська мова відноситься до типу SOV (суб'єкт - об'єкт - дієслово), де предикат є останнім словом в реченні (Кочерган М.).

В корейській мові закінчення є одною з найважливішою частиною граматики. Вони можуть виражати й поведінку особистості, відношення до інших та емоційний стан під час мовлення.

Для вираження емоцій в мові застосовують: вигуки (아이고, 야, 우아, 어머, 헐), жаргонізми (сленг, просторіччя, вульгаризми – 군발이, 째새, 대박) та слова, що називають емоції (화가 나다, 행복하다, 그쁨, 슬픔).

와, 이번년 크리스마스는 정말 조용하고 좋았어 – Вау, так прекрасно святкувати цього року Різдво.

아 쌍! 눈버릴 뻔했잖아! – Хей, що не так з тобою?!

Саме дієслово, як категорія, багата як стилістично, так і семантично, та відкриває більше можливостей для вираження почуттів у різноманітних відтінках та ракурсах. Емоції передаються дієсловом як стан (*슬퍼하다 – сумувати, 심심해하다 –*

нудьгувати) і як становлення стану (*화가나다* – розізлилися), як відношення (*사랑하다* – любити) і як вплив (*울리다* – заставляти плакати), і як зовнішній вияв емоцій (*울다* – плакати) (네이버 영어사전).

Згідно з документами, явище використання кінцевого закінчення в речення без зв'язку, наприклад “고” та “는데”, часто спостерігається у фактичних висловлюваннях корейців, але ці явища не розглядаються належним чином у корейській мові (김태엽, 2000). Крім того, Кім Тхе Їоб (2000) вказує, що граматична функція некінцевого закінчення відхиляється, а форма закінчення закінчення поступово зростає. Дотепер було проведено багато досліджень щодо закінчень в корейській мові (김태엽, 2000). Чон Їон Джин (2002) досліджує процес зміни закінчення зв'язку на закінчення в розмовній мові та поділяє значення кінця зв'язку на два типи: просту форму та складну форму (전영진, 2002).

У корейській мові закінчення, що додаються до основи для формування присудка, можна розділити на передкінцеві (선어말어미), що являють собою суфікси, та кінцеві (어말어미). Кінцеві закінчення поділяються на заключні (종결어미) та незаклучні (비종결어미). Заключні закінчення поділяють на трансформаційні (전성어미), які допомагають слову переходити з однієї частини мови в іншу та з'єднувальні (연결어미), що об'єднують два або більше простих речення в одне складне.

За Лі Ік Собом, з'єднувальні закінчення в корейській мові можуть бути трьох типів:

- 대등적연결어미 (закінчення сурядного зв'язку: 고, (으)며, (으)나);
- 종속적연결어미 (закінчення підрядного зв'язку: (으)니까, 지만);
- 보조적연결어미 (поєднують основний предикат із допоміжним: 아/어, 게, 지, 고) (이익섭, 2005).

Ха Джи Сон (2006) сказав, що “고”, “니까”, “어서” належать до з'єднання, яке вже має функцію завершення, а “거든”, “는데”, “다고”, “다면서” належать до

з'єднувального (연결 어미) закінчення. До цього часу вчені визнавали, що “는데”, “니까” — це повне закінчення зв'язку. Граматичне тлумачення “는데” можна розглядати як таке, що в основному відображає психологічне ставлення мовця, а не містить практичний зміст під час пояснення, запитання чи пропозиції ситуації, пов'язаної з об'єктом. Наприклад, коли задають питання “네가 한 것 이니?” і ви відповідаєте: “나 아닌데”, то створюється відчуття, що воля сильніша, а невдоволення більше, аніж якщо ви відповіли б наприклад: “나 아니야”. І “니까” має такі форми як, “다니까”, “라니까”, “냐니까” (하지선, 2006).

Незаклучні трансформаційні закінчення поділяються на 관형사형어미, це коли за допомогою закінчень ㄴ, 는, 르, 던 дієслово змінюється на прикметник/дієприкметник, наприклад 오다 – 온 - *іти – тий, що пішов*, 마시다 - 마시는 - *пити – той, що п'є* та 명사형어미, що за допомогою закінчень 음, 기 змінюють дієслово на іменник: 읽다 – 읽기 - *читати – читання*, 쓰다 – 쓰기 - *писати – письмо*.

В реченнях заключні закінчення виражають настрій мовця. За метою висловлювання речення поділяються на:

- Розповідні (평서형어미)
- Окличні (감탄형어미)
- Питальні (의문형어미)
- Наказові (명령형어미)
- Запрошувальні (청유형어미)

До розповідних відносять такі закінчення як: 다, 오, 버니다/습니다; окличні - 구나, 도다; питальні - 느냐, 누가, 르까; наказові - 아라(어라), 게, 오, 버시오; запрошувальні - 자, 자꾸나, 세, 읍시다.

У корейській мові використовується метод об'єднання сполучних закінчень у попередні речення при з'єднанні речень і речень в одне. Цей спосіб незнайомий більшості тих, хто вивчає корейську мову вперше. Використовувати сполучні

закінчення для спілкування дуже складно без набуття чи зусиль точних граматичних знань про них. За Лі Чон Хве, навіть учні просунутого рівня використовують дуже обмежені сполучні закінчення, і помилки у використанні сполучних закінчень також з'являються на просунутому рівні (이정희, 2002).

Візьмем до прикладу такі речення:

가. 영수는 아무리 힘들어도 울지 않았다.

나. 비가 오더라도 우리는 가야 한다.

다. 철수는 바닥에 떨어지고도 다치지 않았다.

Наведені вище приклади є реченнями, у яких вміст, що суперечить очікуваному результату через ситуацію із попередньою дією, з'єднані “아도”, “더라도”, “고도”.

Однак наведені вище сполучні закінчення належать до тієї самої категорії значення, але вони вживаються по-різному. Давайте розглянемо приклад нижче.

가. 누가 하고도 이보다 잘 할 수는 없다.

나. 철수는 바닥에 떨어지더라도 다치지 않았다.

다. 천수가 병원에 가도 나아질 것이 있겠니?

Навіть якщо з'єднання належать до тієї самої категорії, кожне закінчення має свої власні семантичні характеристики та використання (장요한, 2009).

В корейському мовознавстві дану тему досліджував Кім Тхе Йоб і згідно його класифікації, емоційні стани поділяються наступним чином:

- Емоції, пов'язані із негативними відчуттями (смуток - 슬픔, нещастя - 불행);
- Емоції, пов'язані із позитивними відчуттями (радість - 그쁨, щастя - 행복);
- Емоції пов'язані із людьми, що здійснили погані вчинки (гнів - 분노, злість - 화);
- Емоції пов'язані із роздумами про власні вчинки або самооцінкою (сором - 수치심, самовпевненість - 자부심);

- Емоції пов'язані із відношенням до інших людей (любов - 사랑, повага - 존경) (김태엽, 2000).

У корейській мові, окрім вживання певної лексики з емоційним відтінком, почуття та емоції також передаються через кінцеві дієслівні закінчення. Ці закінчення виражають емоційний фон мовця. Наприклад, вони можуть включати предикат, час, емоційний фон та ввічливість, як у прикладі з дієсловом "прийти" 오다 - 오겠습니다.

서울의 물가가 이렇게 비쌀 줄이야 – Я ніколи не думав(ла), що ціни такі високі в Сеулі!

아 진짜? 과학 선생님이구나 – Ох, справді? Я навіть не усвідомлювала, що він вчитель науки!

Як можна помітити на прикладах, в українській мові, на відміну від корейської, знак оклику виражає емоції, в першому емоція здивування бо *서울의 물가가 이렇게 비쌀 줄이야* “ціни такі високі в Сеулі!”.

Тому при перекладі, особливо на українську мову, зазвичай необхідно пояснювати схожі граматичні закінчення, оскільки вони несуть велике додаткове смислове та емоційне навантаження. Це не можна відтворити шляхом простого буквального перекладу через різницю в мовних структурах.

Висновки до Розділу 1

Як показує аналіз, однією з ключових проблем у лінгвістиці є розрізнення таких понять як “емоційність”, “експресивність” і “емотивність”. Тому в даному розділі ми досліджування поняття “емоційність”, “експресивність” і “емотивність” та їх відмінності.

Також було визначено те, що в корейській мові емоції та почуття висловлюються за допомогою емотивних граматичних закінчень. Але ці дієслівні закінчення не мають буквального перекладу тому перекладаючи на українську мову варто додатково пояснювати контекст та емоційне навантаження. В корейській мові використовують Для вираження емоцій в мові застосовують: вигуки (아이고, 야, 우아,

어머, 헐), жаргонізми (сленг, просторіччя, вульгаризми – 군발이, 째새, 대박) та слова, що називають емоції (화가 나다, 행복하다, 그쁨, 슬픔).

Також в першому розділі ми виділили класифікацію емоцій за Кім Тхе Йобом , корейським мовознавцем, також поділили речення за метою висловлювання. Виділили чому саме дієслово, як категорія, багата як стилістично, так і семантично, та відкриває більше можливостей для вираження почуттів у різноманітних відтінках та ракурсах. Дізнались, що емоції в корейській мові передаються дієсловом як стан і як становлення стану, як відношення і як вплив, і як зовнішній вияв емоцій.

Отже, з цього розділу можна виявити, що емотологія, галузь мовознавства, яке вивчає емотивне значення, є доволі актуальним і на сьогоднішній день і не до кінця досліджене. Емоції та почуття пов'язані у внутрішньому світі кожної людини, тому навіть такі здавалось би зрозумілі нам речі потребують глибшого дослідження.

РОЗДІЛ 2

ВИКОРИСТАННЯ ЕМОЦІЙНО-ЗАБАРВЛЕНИХ ГРАМАТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ У РОЗМОВНІЙ КОРЕЙСЬКІЙ МОВІ

2.1. Порівняння та класифікація кінцевих дієслівних закінчень за емоційним навантаженням

Закінчення в корейській мові є одною з найважливішою частиною граматики. Вони можуть виражати й поведінку особистості, відношення до інших та емоційний стан під час мовлення. Тому використання граматичних конструкцій з емоційним забарвленням є доволі актуальним у сучасній корейській розмовній мові. Нижче порівнюємо характеристики дієслівних закінчень за його емоційним навантаженням.

У корейській мові закінчення відіграють одну з ключових ролей у граматиці. Дієслівні закінчення відображають емоції мовця, поведінку та відношення до інших людей у момент мовлення.

Розглянемо на прикладі дієслова можливі варіанти використання емотивних грамем. *가다- ходити*: 가더군요, 가고요, 가더라고요, 가는데요, 가지요, 가거든요, 가는군요, 가네요, 가잖아요. Вибір закінчення з емоційним забарвленням завжди залежить від ситуації та власного вибору мовця, тому, звісно, є суб'єктивним. Але, потребує детального їх вивчення задля розуміння смислу.

- 네(요) - це граматичне закінчення використовується для вказівки на те, що мовець вражений або радше здивований фактом, який він/вона дізнався з минулого особистого досвіду (TopikGuide).

오늘은 날씨가 정말 좋네요 - погода сьогодні справді чудова!

욕실이 아주 깨끗하네요 - Вау, ванна кімната така чиста!

- (는)군요 - уживається мовцем для вираження здивування, раптового усвідомлення чогось нового. Граматичне закінчення це спосіб показати, що ви дізналися щось нове або те, що ви щойно почули, є дещо несподіваним (TopikGuide).

외국으로 이사하는군요! - Отже, ви переїжджаєте за кордон!

Граматичне закінчення *-는군요* в кінці речення означає, що ця інформація є для вас новою та дещо дивною, настільки що ви не очікували цього від свого друга/знайомого.

미국에서 공부하려고 하는군요 - Я бачу, ви плануєте навчатися в США.

Цих два граматичних закінчень досить схожі, але в них є свої відмінності. Розглянемо на прикладах, *아들이 귀엽네요 - О, я не знав, що ваш син такий милий.* *구나/군/군요* використовується в більшість випадків у межах власних почуттів. Хоча *네(요)* також можна розглядати як форму «власного мовлення». Використовуючи *네(요)* частина ваших власних почуттів у реченні висловлюється приблизно на 60%, а на 40% - спрямовані на бажання поділитись своїми думками з іншою особою.

- *거든(요)* – це граматичне закінчення використовується для надання пояснення, констатування факту, заперечення чогось, використовується для встановлення деяких фактів і часто використовується, коли хтось хоче прояснити якийсь факт іншій особі. Ця грамема дає зрозуміти слухачеві, що мовець хоче продовжити пояснення після констатації факту. (TopikGuide). Розглянемо приклади.

연기 그만 하길 원하셨지만, 저는 연기가 좋았거든요 - Мої батьки хотіли, щоб я кинув акторську діяльність, але мені акторська насправді подобається.

버스 서비스가 별로 안 좋거든요 - Автобусне сполучення не дуже добре.

Ось приклад із власного життя, одного ранку чоловік був у готелі, насолоджуючись "шведським столом", і помітив, що його дружина взяла з буфету близько 10 горіхів макадамії і він запитав її: *“마카다미아를 왜 이렇게 많이 가져왔어?” - Навіщо ви взяли стільки горіхів макадамії?.* На що вона відповіла: *“마카다미아를 좋아하거든요! - Тому що я люблю макадамію (горіхи)!* Мовець надає інформацію, яку слухач не знає. Контекст для пояснення причини не обов'язково

повинен походити від іншої особи, яка ставить запитання. Крім того, мовець може надати власний контекст, щоб пізніше навести причину. Наприклад:

저는 요즘에 너무 늦게 자요. 일이 많거든 - У ці дні я лягаю спати занадто пізно. Тому що в мене так багато роботи.

- 아/어야지요 – використовується для вказівки на те, що слухач або третя особа буде або повинна зробити. Це закінчення, яке використовується для вказівки мовця на те, що слухач або інша третя особа має зробити певну дію або перебувати в певному стані. Також використовується, щоб підкреслити, коли хтось або щось має бути в певній ситуації чи стані (TopikGuide).

내일이 시험이니 오늘은 공부를 해야지요 - У мене завтра іспит, тому я маю вчитися сьогодні.

나중에 새 공포 영화를 만들지 말아야죠 - Ми не повинні потім знімати новий фільм жахів.

- 더군(요) - використовується для вираження досвіду, який безпосередньо пережив або дізнався в минулому - я бачив/чув/відчув це на досвіді. 더라 (спогад) + 군요 (здивування) = виражає подібне значення, як 더라, але також несе в собі відчуття здивування (TopikGuide).

지난번에 마셔 봤는데 맛있더라 - Минулого разу пробувала, дуже смачно.

어제 영화를 봤는데 재미있더라 - Я вчора дивився фільм і він був цікавий.

- 고요 - використовується для додавання інформації до ваших слів чи слів іншої особи, також використовується для уточнення додаткової інформації в іншої особи. У розмовній корейській мові закінчення 고요 звучить м'якше, ніж 아/어요 (TopikGuide).

한국에서 기차를 타는 것은 편리해요. 값도 싸고요 - Сісти на поїзді в Кореї зручно. Це також і дешево.

짧은 영화인데요. 그리고 정말 재미있고요 - Це короткий фільм. І він справді цікавий.

- **더라고요** – це граматичне закінчення використовується, щоб згадати щось з минулого, мовець помітив/усвідомив/пережив на власному досвіді. Зазвичай перекладають як я відчув/пережив/помітив/усвідомив, що .....

주말에 부산에 갔는데 날씨가 좋더라고요 - Я поїхав до Пусана на вихідних і відчув, що погода там чудова.

Ту саму інформацію також можна передати за допомогою **좋았어요** замість **좋더라고요** (наприклад, *주말에 부산에 갔는데 날씨가 좋았어요*), але **좋더라고요** надає додаткові відчуття, яких **좋았어요** не має. По-перше, мовець пригадує нову інформацію з минулого, а по-друге, що він/вона сам був свідком або сам відчув цю чудову погоду. У цьому реченні є частина **갔는데**, яка вже надає інформацію про те, що мовець був там, але навіть якби цієї частини не було, **좋더라고요** передасть, що мовець був там, щоб відчути погоду.

Якщо ви просто скажете “*주말에 부산 날씨가 좋았어요*”, це може означати, що, можливо, ви отримали цю інформацію з прогнозу погоди або від друга, який відвідав Пусан. Тому використовуючи це граматичне закінчення ви наголошуєте на власному досвіді (ToPIKGuide).

- **는데요** – це граматичне закінчення створює в реченні відчуття незгоди, очікування чи здивування. Він також використовується для встановлення фонові інформації для звичайної розмови (ToPIKGuide).

Розглянемо на прикладах як можна виразити незгоду або опозицію до того, що людина щойно сказала:

- *오늘 날씨가 별로 안 추워요* - Сьогодні не дуже холодно

- *그래요. 저는 추운데요* - Ну, мені холодно.

Вираження очікування або відповідь від когось у розмові:

- *여보세요. 거기 수지 씨 덕이지요?* - Привіт, це дім Сюзі?

- *네, 맞는데요* - Так, це дім Сюзі (з-під контексту відповідь несе в собі питання:

яка причина вашого дзвінка?)

Вираження здивування мовця виявленням чогось несподіваного під час спостереження за ситуацією.

여자 친구가 정말 예쁜데요 - Твоя дівчина справді гарна!

Досить схоже на 네요, тому можна й сказати 여자 친구가 정말 예쁜데요. Але є свої нюанси, залежно від контексту можливо мовець побачив дівчину іншої особи не в момент мовлення, а раніше в минулому, тому буде доречно використати 는데요, а якщо мова йде про те, що він щойно її побачив та каже в реальному часі, що вона гарна, то варто використати 네요.

- 던데요 – це граматичне закінчення виражає суперечність або здивування від чогось. 던데요 - 던- (спогад) + -(으)ㄴ데요 (основна інформація, контраст або дивовижна ситуація) - висловити щось, що суперечить тому, що хтось говорить, або висловити здивування чи захоплення чимось (TopikGuide).

А в свою чергу 았/었던데요 використовується для речей, які закінчилися в минулому. Розглянемо приклади:

- *집이 작아서 더 물건을 둘 데가 없어서 고민해요 - Я хвилююся, тому що мій будинок такий малий, що більше немає місця, щоб поставити щось інше.*

- *지난번에 갔을 때는 집이 아주 커 보이던데요 - Але він виглядав дуже великим, коли я був там минулого разу.*

- *안아 씨가 학생이지요? - Анна студентка?*

- *아니요. 직원이던데요. 학교 근처 회사에서 일하더라고요 - Ні, вона офіцер.*

Вона працює в компанії біля школи.

- 잼아요 – це граматичне закінчення досить важко його перевести на українську мову, але воно має значення “ви знаєте що, як ви знаєте” (TopikGuide).

사고 싶지만 돈이 없잖아요 – Хочу купити, але не маю грошей (ти знаєш, що в мене нема грошей, тому я не купую цю річ).

В даному випадку ви наголошуєте або нагадуєте іншій людині щось, що він можливо знає/знав. 잼아요 дуже схоже на 아/어야지요, але в них є свої відмінності. Розглянемо на прикладах.

- 저 가수가 왜 좋아해요? – Чому тобі подобається цей співак?

- 노래도 잘하고 멋있잖아요 – Він гарно співає і (як ти знаєш) дуже красивий.

А якщо використати граматику 아/어야지요:

- 노래도 잘하고 멋있지요 – Він гарно співає і дуже красивий (чи не так? - знову ж підтверджує свої переконання щодо ситуації).

Згідно зі слова Ха Джи Сона (2006), “거든”, “는데”, “다고”, “다면서” належать до з'єднувального (연결 어미) закінчення (하지선, 2006). До цього часу вчені визнавали, що “는데”, “니까” — це повне закінчення зв'язку. Граматичне тлумачення “는데” можна розглядати як таке, що в основному відображає психологічне ставлення мовця, а не містить практичний зміст під час пояснення, запитання чи пропозиції ситуації, пов'язаної з об'єктом (하지선, 2006).

2.2. Аналіз частоти використання граматичних конструкцій з емоційним забарвленням у корейському повсякденному розмовному дискурсі

Граматичні закінчення – одна з найважливіших частин в корейській мові, особливо в розмовному дискурсі. У корейській мові, окрім вживання певної лексики з емоційним відтінком, почуття та емоції також передаються через кінцеві дієслівні закінчення. Ці закінчення виражають емоційний фон мовця. Наприклад, вони можуть включати предикат, час, емоційний фон та ввічливість. Вибір закінчень з емоційним відтінком завжди залежить від контексту та особистих уподобань мовця. Тому для того, щоб повністю розуміти корейців, особливо для іноземців, які вивчають мову, потрібно детально вивчити в яких випадках варто вживати те чи інше закінчення.

Згідно з дослідженням, явище використання кінцевого закінчення в речення без зв'язку часто спостерігається у фактичних висловлюваннях корейців, , але ці явища не мають достатнього розголосу у корейській мові (김태엽, 2000). Також Кім Тхе Йоб (2000) вказує, що граматична функція некінцевого закінчення відхиляється, а форма закінчення закінчення поступово зростає (김태엽, 2000).

В корейському мовознавстві тему емотивних закінчень досліджував Кім Тхе Йоб і згідно його класифікації, емоційні стани поділяються наступним чином: Емоції, пов'язані із негативними відчуттями, емоції, пов'язані із позитивними відчуттями, емоції пов'язані із людьми, що здійснили погані вчинки, емоції пов'язані із роздумами про власні вчинки або самооцінкою, емоції пов'язані із відношенням до інших людей 김태엽 (2000).

Розглянемо приклади з корейського реаліті-шоу 보이즈플래닛, шоу на виживання, де в кінці залишаються лише 9 людей, які дебютують в одній команді. Учасники дуже часто, особливо в розмовах між одним одним, використовують граматичній закінчення з емоційним забарвленням.

Візьмем до прикладу ситуацію, коли учасникам показували одну з пісень для змагання – BTS – Butterfly, і хтось сказав: *저거 진짜 가성이 너무 많아가지고* – в цій пісні дуже багато фальсету. Учасник використав *고요*, щоб наголосити на тому, що саме в цій пісні багато фальсету. В розмовному дискурсі *고요* звучить м'якше, ніж *아/어*. І йому відповіли:

라이브를 할 거면 가성 있는 노래가 힘들잖아 – В прямому ефірі дуже важко виконувати пісню фальсетом

Інший учасник використав *잡아* для того, щоб підтвердити думку про те, що всі знають як важко виконувати фальсетом пісню та танцювати одночасно.

В шоу 보이즈플래닛 використовується *고요*, але зустрічається доволі рідко. *고요* - використовується для додавання інформації до ваших слів чи слів іншої особи, також використовується для уточнення додаткової інформації в іншої особи.

그리고 제가 27위의 자리에 앉을 수 있다는 사실이. 너무 행복하고요 – I Також, тий факт, що я отримав 27 місце вже робить мене дуже щасливим (учасник, майже покинувши шоу, додає до своїх слів, що він радий зайняти навіть останнє місце, адже як ніяк, він все ще залишився на шоу, навіть якщо наразі він має великі шанси покинути шоу в наступних випусках).

Також ситуація, коли далі показували пісні для батлів, на одну з пісню учасник відреагував:

심지어 이거 영준 마스터님도 추셨잖아 – Навіть танцювальний наставник ЙонДжун танцював під цю пісню (всі знають, що танцювальний наставник ЙонДжун танцював під цю пісню, бо вона відома саме через цю причину).

보통 위에서(높은 순위)부터 뽑잖아 – Тий хто на першому місці зазвичай йде обирати першим (всі знають, що на шоу на виживання, тий, хто на першому місці завжди має більше привілежій, тому і в цьому випадку він буде обирати пісню першим).

(동시에 현쪽으로 쏘리는 시선 – Всі витріщились на одного учасника)

- *형이 했잖아요!* – Хьон, ти ж виконував цей танець! (Всі знають, що він танцював це, тому всі і звернули увагу коли заграла та пісня, під яку він танцював при першому етапі змагань).

Як ми можемо побачити, корейці дуже часто використовують *잖아*, причина ще в тому, що це дієслівне закінчення використовується лише в розмовній мові і ні в якому разі не в формальній або письмовій. Тому від корейців дуже часто можливо почути закінчення *잖아*, якщо вони хочуть наголосити на чомусь, що всі мають знати.

Ще один приклад з шоу: *(이 무대가) 마지막일 수도 있잖아요 (우리) 순위가 하나라도 더 많이 부르고 하나라도 더 가운데 서고 싶어야 하잖아요* - Судячи з наших вмінь, це має бути наш останній виступ. Кожен має бажати співати більше партій і бажати стояти в центрі! (Учасник наголошує, що для того щоб виграти в цьому раунді, треба якомога більше практикуватись, співати та займати великі партії аби судді та глядачі помітили навички та талант учасників та для того, щоб в їх команді залишились всі, адже якщо команда програє та буде мати найменшу кількість баллів, то один або двоє з них назавжди підуть з шоу. Тому саме на бажанні більше брати участь в партіях наголошує учасник шоу).

이번에 사실 인원수도 좀 많고 곡도 스스로 메이킹 해야 하잖아요 - В нас багато учасників, тому ми повинні гарно виконати пісню.

Також, згідно з аналізом розмовного дискурсу на шоу *보이즈플래닛*, можна помітити також часте використання *아/어야지요*. До прикладу декілька виразів з розмови учасників та їх наставника:

못 참지 – Нам потрібно виграти.

이번엔 가야지 – Цього разу я повинен виступити (на MCountdown, бо це був приз для тих, хто отримає більше голосів).

Як ми пам'ятаємо, *아/어야지요* використовується, щоб підкреслити, коли хтось або щось має бути в певній ситуації чи стані, тобто я або третя особа повинен щось зробити або я або третя особа повинен бути в тому чи іншому стані.

오케이! 매튜가 보여달라면 보여줘야지! – Окей! Мені треба це зробити, якщо Мет'ю хоче цього! (Взяти партію в пісні, про яку вони розмовляли, учасник каже що повинен взяти саме цю партію, бо йому сказав Мет'ю, що ця партія йому підійде краще всього, тому він наголошує на його словах).

또 다른 스페셜 베네핏도 있습니다 – Також є ще одна привілеія.

각 포지션에서 1위를 차지한 세 팀은 <보이즈 플래닛> 공식 투표 플랫폼이죠! – Третя команда, яка виграє в якійсь категорії отримає PR баннер (баннер для піару, бігборд - в Кореї це дуже популярна річ для отримання розголосу того чи іншого айдола або товару).

죠 - використовується, коли мовець хоче підтвердити зі слухачем щось уже відоме або ще раз підтвердити щось нове для нього. В данному випадку, наставник хоче наголосити, що команда яка виграє отримає PR баннер.

Візьмемо ще приклад фрази Унгі, учасника шоу *보이즈플래닛*, де наявне використання *죠*:

부를 수 있는 파트가 'Everything's alright' 여기 파트뿐인 가죠? - Єдина партія, яку ти можеш виконати це частина зі словами 'Everything's alright'?

В данному випадку учасник підтверджує, що інший може співати лише ту частину, адже пісня занадто важка для них всіх, тому майже ніхто не може взяти партію головного вокаліста.

- 성한빈은 리더로서 100 점 만점에 몇 점이에요? – *Як би ти оцінив Сон ХанБіна?*

- 에이~ (아직) 100 점은 못 주죠~ 90 점이에요! – *Ей! Я б не сказав, що він ідеальний (на 100 баллів). 90 баллів!*

В прикладу вище учасник підтверджує, що навіть Сон ХанБін не є ідеальним і не оцінюється на 100 балів, а лише 90. Сон ХанБін протягом всього шоу був майже завжди на першому місці в рейтингу, але навіть в ідеальних на перших погляд людей є свої слабкості та недоліки.

이정현 연습생과는 뗄 수 없는 사이죠 - *Він не може бути розлучним з Лі ЧонХьоном* (всі знають, що він не зможе пережити того факту, що Лі ЧонХьон або сам інший учасник покине проект).

Рідше використовують граматику *는 데 요*. Розглянемо приклад.

완벽한 발음 아닌 데 요 – *Я не очікував ідеальної вимови*

Грамотичне закінчення *는 데 요* використовується для створення в реченні відчуття незгоди, очікування чи здивування. В данному реченні *완벽한 발음 아닌 데 요* мовець повідомляє, що навіть не очікував, що інший учасник буде гарно вимовляти корейські слова, адже він не кореець, а іноземець.

물론 도와주는 건 너무 좋은데 – *Я ціную цю допомогу*

는 데 요 також використовується для встановлення фонові інформації для звичайної розмови (TopicGuide).

안무가 그냥 내 건데?! - *Ций танець лише для мене!*

(이제 남은 건) 한 자리인데.. – *Залишилось лише одне місце..* (ситуація, де учасник з переживаннями вказує, що є лише одне місце, і якщо ти не отримаєш це місце, то покинеш це шоу).

베네핏을 받고 못 받고의 차이인데 – *якщо тий отримує бонус, то не зможу отримати місце*(бо та людина забере його собі, так як в нього більше баллів, ніж у першого учасника)

그래서 사실 리드하기에는 너무 부담되고 용기가 필요한 상황인데... - *Тож бути лідером вимагає мужності і коли ти лідер, то це дуже тисне на тебе...*

우리 디테일 맞추는 거 너무 좋은데 - Було б чудово працювати над деталями.

아까처럼 디테일도 좋은데 - Чудово працювати над деталями.

두 번째 팀 잘했는데?! - Друга команда чудово справилась, чи не так?

Також *는데요* можна замінити на *지요*, що також буде перекладатись: *두 번째 팀 잘했지요?! - Друга команда чудово справилась, чи не так?*

Також в шоу зустрілась граматика *거든요*. Це граматичне закінчення використовується для надання пояснення, констатування факту, заперечення чогось, використовується для встановлення деяких фактів і часто використовується, коли хтось хоче прояснити якийсь факт іншій особі (TopicGuide).

그래서 저는 늦은 만큼 다음 날 일찍 나오는 거로 생각하고 있거든요 - Тому на наступний день прийдіть настільки раніше, наскільки ви запізнились до цього (якщо ви запізнились вчора на пів години – ви маєте прийти раніше на пів години).

В даному реченні, лідер Сон ХанБін констатує факт того, що ніхто не має право запізнюватись, а якщо ви вже і запізнились, то на наступне тренування ви маєте прийти раніше настільки хвилин або годин, на скільки ви запізнились до цього. Візьмемо до уваги, що Сон ХанБін констатує факт іншим учасникам, так як він лідер цієї команди.

Також доволі рідко, але зустрічається граматичне закінчення *더라고요*. Прояснимо ще раз, що це граматичне закінчення використовується, щоб згадати щось з минулого, коли мовець помітив/усвідомив/пережив на власному досвіді.

웅기가 잘 어울리더라고요 - Унгі ідеально підходить

Зазвичай перекладають як я відчув/пережив/помітив/усвідомив, що.. Тому речення можна перекласти як “Я усвідомив, що Унгі ідеально підходить ” (під цій танець).

Учасник наголошує, що на власному досвіді працював в одній команді з Унгі, тому зараз може сказати, що саме Унгі ідеально підходить під танець/партію, про яку вони ведуть бесіду.

В шоу також можна помітити використання (는)군요, це емотивне дієслівне закінчення уживається мовцем для вираження здивування, раптового усвідомлення чогось нового. Граматичне закінчення це спосіб показати, що ви дізналися щось нове або те, що ви щойно почули, є дещо несподіваним (TopikGuide).

이번에 TOP9 완전 달라졌구나 – В цей раз ТОП9 став зовсім інакшим(ніж був до цього)

Граматичне закінчення –는군요/구나 в кінці речення означає, що ця інформація є для вас новою та дещо дивною, настільки що ви не очікували цього від свого друга/знайомого.

В прикладі вище, учасник наголошує що до цього ТОП9 складався зовсім з інших учасників, які змінились і наразі місця ТОП9 зайняли інші учасники. Тому ця інформація для всіх є несподіваною для всіх, адже ніхто не здогадувався, що все може так різко змінитись.

В корейському шоу 보이즈플래닛 беруть участь не лише корейці, а й японці та учасники з інших країн(як і США, так і Філіпіни), тому можливо помітити те, що іноземці дуже рідко використовують емоційні закінчення. Причина в тому, що людям, які вивчають корейську мову дуже важко зрозуміти з першого разу сенс цих всіх граматичних закінчень, адже це доволі важка граматики для розуміння на відміну від граматики причини-наслідку, наприклад: 니까, 탓, 때문에.

Висновки до Розділу 2

Підводячи підсумок, можна побачити, що корейці в розмовному дискурсі доволі часто використовують емотивні дієслівні закінчення, тому що це надає більшого емоційного забарвлення та допомагає оточуючим зрозуміти точніше, що мовець мав на увазі, не пояснюючи додатково. Але при перекладі на українську мову треба додатково пояснювати щодо контекста, який мовець на корейській намагається донести за допомогою емотивних дієслівних закінчень.

Згідно з аналізу, було виявлено частоту використання емоційних граматичних закінчень в сучасному розмовному дискурсу на прикладу корейського реаліті-шоу *보이즈플래닛*. Корейці частіше всього використовують *잖아*, *아/어야지요*, *지요/죠*, *는데요/ ㄴ데요*. Рідше використовується *거든요*, *더라고요*, адже для цих граматичних закінчень потребується особливий контекст. Корейці, коли дивуються, використовують часто граматики *는군요/구나* та *는데요*. А коли хочуть щось підтвердити, то використовують *거든요*, *아/어야지요*, *잖아*.

ВИСНОВКИ

Під час проведення дослідження даної теми було виконано ряд завдань.

Було надано основну характеристику визначення “емоційність”, “експресивність” і “емотивність”, систематизовано граматичні конструкції з емоційним забарвленням, проаналізовано частоту використання емоційних граматичних закінчень в сучасному розмовному дискурсі, виявити еквіваленти емотивних дієслівних закінчень в українській мові

Базуючись на одержаних результатах слід зробити такі висновки:

Ось чому емотіологію слід вивчати та досліджувати й надалі, адже багато питань та проблем досі не вирішені та потребують глибшого опрацювання в обох мовах як корейській, так і українській.

У корейській мові закінчення відіграють одну з найважливіших ролей у граматиці. Вони можуть виражати не тільки поведінку особистості, а й стосунки з іншими людьми та емоційний стан у момент мовлення. В корейській мові немає пунктуації, слова в письмовій та усній формі змінюються однаково, так само, як і інтонація, дозволяє виразити емоції чи враження у висловленні. Тому вивчення способу вираження емоцій в корейській мові є великою проблемою, особливо для тих, хто вивчає мову.

В українській мові, на відміну від корейської, знак оклику виражає емоції, що є характерною відмінністю в обох мовах. Тому при перекладі, особливо на українську мову, зазвичай необхідно пояснювати схожі граматичні закінчення, оскільки вони несуть велике додаткове смислове та емоційне навантаження. Це не можна відтворити шляхом простого буквального перекладу через різницю в мовних структурах.

В даній курсовій роботі було систематизувати граматичні конструкції з емоційним забарвленням. Корейці використовують емоційні граматичні закінчення якщо хочуть щось підтвердити, заперечити, показати свою незгоду або наголосити на необхідності бути в якомусь стані/щось робити, показати своє здивування в тій чи іншій ситуації. Тому ще було проаналізовано способи вираження емоцій граматичними закінченнями в розмовній корейській мові.

Також було проаналізовано частоту використання емоційних граматичних закінчень в сучасному розмовному дискурсу на прикладу корейського реаліті-шоу *보이즈플래닛*. Згідно з аналізом, було виявлено що корейці частіше всього використовують *잖아, 아/어야지요, 지요/죠, 는데요/ㄴ데요*. Рідше використовується *거든요, 더라고요*, адже для цих граматичних закінчень потребується особливий контекст.

В даній роботі було надано варіанти перекладу речення за емотивним забарвленням на українську мову з додатковим поясненням в якому контексті було вжито те чи інше закінчення, та що мовець намагався передати використовуючи ці емотивні граматичні конструкції. Детально пояснення контекста допомагає читачам зрозуміти що мовець намагався розповісти в даній розмові.

АНОТАЦІЯ

추상적인

언어는 정보를 전달하는 도구일 뿐만 아니라, 우리가 의사소통할 때 감정을 표현하는 방법이기도 합니다. 언어마다 감정을 표현하는 방법이 있다. 한국어에는 구두점이 없고, 글자와 구술의 단어들이 똑같이 변하며, 억양이 표현의 감정이나 인상을 표현할 수 있게 해준다. 그래서 한국어에서 감정을 표현하는 방법을 배우는 것은 특히 언어 학습자들에게 큰 문제가 됩니다. 한국어에서 감정을 표현하는 가장 흔한 방법 중의 하나가 어휘를 사용하는 거예요. 감정을 표현하기 위해 언어는 감정을 직접적으로 나타내는 느낌, 용어, 속어 및 단어를 사용합니다. 한국어를 다른 언어와 구별하는 문법적 구조는 감정을 표현하는 데 큰 역할을 한다.

그래서 한국어는 어휘, 구문, 음성학, 의미론 뿐만 아니라 문법적으로도 감정을 표현할 수 있게 해준다. 그러나, 특히 우크라이나어로 번역될 때, 그러한 문법의 끝은 대개 설명되어야 한다. 왜냐하면 그것들은 추가적인 의미와 감정적 부담을 주기 때문이다. 이것은 단순히 언어 구조의 차이를 통해 문자 그대로의 번역으로 복제될 수 없다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Arndt H. (1992). *Intracultural Tact versus Intercultural Tact. Politeness in Language : Studies in its History, Theory and Practice*. N.Y. : Mouton de Gruyter. 56-100.
- Duffy, E. (1962). *Activation and behavior*. Wiley(Мічиганський університет). 38-50.
- Leeper R. W. (1948). *A motivational theory of emotion to replace emotion as disorganized response*. - *Psychological Review*. 156-200.
- Lindsley, D. (1957). *Psychophysiology and emotion*. Lincoln: University of Nebraska Press, 44 -105.
- Lindsley, D. (1957). *Psychophysiology and Motivation*. Lincoln: University of Nebraska Press. 44-105
- Lord B. (1902). *"Novum Organum"*, New York: P.F. Collier. 50.
- Mowrer O. H. (1960). *Learning theory and behavior*. New York, John Wiley. 60-100.
- Schachtel, E. G. (1959). *Metamorphosis: On the development of affect, perception, attention, and memory*. Basic Books. 34-35.
- Tomkins, S. S. (1962). *Affect, imagery, consciousness: Vol. 1. The positive affects*. Springer. 20-50.
- TopicGuide. Відновлено з <https://www.topikguide.com/>
- Гнезділова Я. В. (2007). *Емоційність та емотивність сучасного англомовного дискурсу : структурний, семантичний і прагматичний аспекти*. (автореф. (дис. канд. філолог. наук). с.103.
- Ізард К. (2000). *Психологія емоцій*: Пер. с англ. – Київ. с.20.
- Кочерган М.П. (2001). *Вступ до мовознавства: Аглютинативні мови*.
- Руда, Н. В. (2009). *Мовна репрезентація категорії демінутивності: універсальне та ідіоетнічне*(дис. канд. філол. наук: спец «Загальне мовознавство»).
- Теслюк В. (2022). *Уява. Емоції та почуття. Воля*. (кан. Псих. наук, доцент, доцент кафедри псих.) НУБіП України, Київ. с.1-40.
- Чабаненко В. А. (2002). *Стилістика експресивних засобів української мови*. Запоріжжя: ЗДУ. с.50.
- Ю.Л. Трофімов, В.В. Рибалка, П.А. Гончарук. (2001). *Психологія*, Либідь, 357– 364.

교육대학원 외국인을 위한 한국어교육 전공 석사학위논문. 33-35.

김태엽. (2000). 국어 종결어미화의 문법화 양상, *어문연구*, 33 호, 어문연구학회.

네이버 영어사전. Відновлено з <https://korean.dict.naver.com/koendict/>

이익섭. (2005). *한국어 문법*, 서울대학교출판부. 100-105.

이익섭. (2005). *한국어 문법*, 서울대학교출판부. 1-50.

장요한. (2009). *한국어 교육을 위한 양보 연결어미의 연구 '-아도, '-더라도, '-고도, '-은들'*을 중심으로. 서울 마포구 신수동 서강대학교 국어국문학과.

전영진. (2003). *홍신문화사, 한중록(한국고전문학선 12)*. 1-15.

하지선. (2006). *한국어교육을 위한 종결기능 연결어미 연구*, 한양대학교. 34-68.